

fibst blev udvoteret, og som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Bespersen) atter ønsker indsat. — Dengang det frederiksborgske Stod efter Loven af 1852 blev oprettet, var der af den gamle Race kun 2 Hopper tilbage; man var saa heldig at erhverve en Hingst af den gamle Race, og da man havde faaet den, var der nogen Udsigt til, at Racen kunde opvirkles ved at lade denne Hingst bedække de to Hopper; men det fandt man ikke fornødent; — man havde disse 2 Hopper i 1852; i 1854 fik man Hingsten Mercur, men istedetfor at lade denne Hingst bedække disse Hopper, lod man dem bedække af Hingste af Fuldblodsstoddet; uagtet man saaledes havde Leilighed til at forstaae sig Afkom af den rene frederiksborgske Race, gjorde man det ikke; men efterat man saaledes ikke havde brugt Mercur en eneste Gang til at bedække nogen af disse Hopper, kom man ind paa Experimenterne; — der opstod da en Strid i det hippologiske Publikum om Yorkshireracen, og under denne Strid entusiasmerede Stutimesteren sig saa gevaldig for Yorkshireracen, at han i 1855 begyndte med at indføre denne i det frederiksborgske Stod. I 1856 lod han af en brun Yorkshirerhingst bedække 4 af de 8 Hopper; efterat det var skeet — maagte det paa en Maade kan have bidraget til at forøge Bestyrrelsen, hvad jeg forøvrigt ikke kan forstaae — og man saaledes var kommet ind paa et ulukkelig Forsøg, standsede man ikke derved, men man erhvervede sig en Hingst, den saakaldte „Sennerhingst“, lod ogsaa bedække af den; men man var ikke tilfreds dermed; da man erfarede, at der i Sylland var en Hingst, som var kjøbt i Afrika, den hed „Effendi“, lod man ogsaa den bedække i det frederiksborgske Stod. Da nu alt dette forsaavidt var gaaet godt, opstod den Tanke hos Landstutimesteren, at nu burde man gaae videre i Forsøgene, og han udbad sig da af Ministeriet Tilladelse til i Thyssland at maatte kjøbe en Hingst af orientalsk Race, nemlig „Zarif“. To Aar iforveien havde han i en Rapport skrevet, at det var aldeles urigtigt at bruge orientalsk Blod i Stamstutteriet; Afkommet deraf var for smaat, man maatte udelukkende holde sig til Fuldblod, hvilket man dog ikke havde gjort;

da man brugte Tarent og Senner. Men han fik nu Tilladelse til at kjøbe den ommeldte Hingst; han reiste til Würtemberg, kjøbte den og kom hjem med den. Da han nu foreviste den for Controlcommissionen, der skal bedømme Hingstene, saa sagde Controlcommissionen, at denne Hingst var af en saadan Beskaffenhed, havde et saadant Arelæie og saadanne Udværter paa sine Haseled, at det vilde være meget misligt at bruge den i Stamstutteriet. Ikke desto mindre blev denne Hingst brugt som Beskæler i Stamstutteriet. Et Aar derpaa kom den samme Controlcommission og sagde igjen: Det gaar ikke an at bruge denne Hingst undtagen til et meget lille Antal Hopper; thi den har saadanne Udværter paa sine Been — hvad man i daglig Tale kalder Spat — at det er meget misligt at bruge den; — men denne Hingst bedækker alligevel lystig væk i Stamstutteriet. Nu spørger jeg de Herrer, om dette kan tjene til anden Nytte end til at forsøge, hvorvidt denne Hingsts Feil ere arvelige eller ikke? Men det forekommer mig at være urimeligt af os at ville give 2 Skilling til et Stamstutteri som dette; det er urimeligt af os at ville vedblive med at give Penge dertil i den Hensigt derved at bevare den gamle frederiksborgske Race, naar vi see, at disse Penge ikke bruges til at faae Individer af denne Race, men til Forsøg, som for en Videnskabsmand, for en Veterinair, en Theoretiker, en Professor, kunne være meget interessante, nemlig at faae at vide, hvorvidt Spat er arvelig. Det forekommer mig, at dersom vi efterat være blevne oplyste derom vedblive at give Penge til et saadant Stutteri, vilde vi gjøre Noget, som det var vanskeligt at forsøge.

Det har været mig usjæert at frembrage disse Bemærkninger om Bestyrrelsen; thi den Mand, der bestyrer Stutteriet, er en Mand, der føler varmt for den Sag, han er sat til at passe. Jeg har ved tidligere Leiligheder udtalt, at man har gjort Uret mod denne Mand ved at sætte ham paa et Sted, hvor han ikke hører hen. Jeg vilde have undgaaet at fremføre, hvad jeg her har fremført, ifald den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Bespersen) ikke havde